

Kulturnat – Tekst-ark

Lyse nætter

Alberte Winding

1. Nu kommer fuglene igen
og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
lyse nætter er tilbage.

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker
sig
at pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

2. Nu kommer lydene igen
og verden vælter pludselig in
med parasoller og sandaler
bølger maler alt i sand

Jeg havde huset fuld af vind
og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker
sig
at pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Livstræet

Hans Holm | Erik Lindebjerg

1. Der er så meget, der kan trykke,
gøre dagen trist og grå.
Se de folk, der uden lykke
bare går og går i stå.

Lad dem lege i livstræets krone
Lad dem føle, at livet er stort
lad dem skue de blå horisonter
og himmelhvælvningens port.

2. Der er så meget uden varme,
uden ånd og uden liv.
Folk bliver fattige or arme,
tænker kun på tidsfordriv.

Lad os lege...

3. Der er så mange uden venner,
uden kærlighed og kys,
Folk, som ingen andre kender
hvor mon de skal finde lys?

Lad os lege...

4. Der er så hård en kamp om magten,
alle kæmper for sig selv.
Er der ingen, der har sagt dem,
at de slår sig selv ihjel?

Lad os lege...

5. Der er så mange, der er slaver,
lænket fast til job og tid -
hvorfor bruges vores gaver
uden tanke, uden vid?

Lad os lege...

Danmark nu blunder

Oluf Ring

1. Danmark – Nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.
2. Danmark – Du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider,
frem af forgangne tider.
3. Lærker som hopped af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang sam i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.
4. Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavlag grene,
hvæsset som kniv mod stene.
5. Køer og heste ag får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger am klint ag næs,
byger, sam går ag kommer, –
det er den danske sommer.
6. Pigernes latter ag lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår
mildt om et evigt Danmark spår,

Sol over grønne sletter
lykke og lyse nætter

Man må trække en grænse

Sigurd Barrett

1. Når en stemme bli'r hørt, bli'r et
menneske set
i respekt for historien og alt, som er
sket.
Når man evner at møde den udstrakte
hånd,
da kan fællesskab gro, da kan folk
knytte bånd.
*Man må trække en grænse, men hvor
skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved
Åbenrå?
Uanset hvor den går, er der meget på
spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.*
2. Der er plads til de mange og plads til
de få,
i respekt for hinanden går tiden i stå,
når man dvæler en stund ved den
kraft, som det får,
når man rummer det men'ske, man
ikke forstår.
Man må trække en grænse ...
3. Hvis man ved, hvor man selv hører til
i sit sind,
kan man let lukke tanker og
budskaber ind.
Og vi siger det gerne med toner og
ord:
at vi ved, hvem vi er, uanset hvor vi
bor.

Man må trække en grænse ...

Man må trække en grænse.. fortsat

4. Vi har sprog, vi har sang, vi har mening og mod,
vi har fremtiden liggende her for vor fod.
Hvis vi rummer den fortid, som sammen os bandt,
gi'r det liv til den fællesskabsånd, som vi fandt.

Man må trække en grænse ...

5. Lad da stemmerne klinge, lad sproget få lyd,
så det danner en akse fra nord og til syd.
For vor frihed sker fyldest, når alle forstår:
det er i vore hoveder, grænserne går.

Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?

Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Åbenrå?

*Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.*

Sensommervise

Musik & Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

1. Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.

Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

2. Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.

Gyldne farver...

3. Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner -
af'tnen er nær...

Gyldne farver...

4. Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!

Gyldne farver...

Solen er så rød, mor

Carl Nielsen

1. Solen er så rød, mor,
og skoven blir så sort.
Nu er solen død, mor,
og dagen gået bort.
Ræven går derude, mor.
Vi låser vores gang.
Kom, sæt dig ved min pude, mor,
og syng en lille sang.
2. Himlen er så stor, mor,
med klare stjerner på.
Hvem monstro der bor, mor,
på stjernen i det blå?
Tror du, der er drenge, mor,
der kigger ned til mig?
Og tror du, de har senge, mor,
og sover li'som jeg?
3. Hvorfor blir det nat, mor,
og kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor,
den mjaver og vil ind.
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
Å hør, nu synger stjernerne.
De synger mig til ro.